22 Οκτωβρίου 2021

Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: “Εύχομαι το έργο να μείνει και να έχει συνέχεια” – Συνοδική Θεία Λειτουργία για τα 30 χρόνια από την εκλογή του

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: “Η επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης μέχρι σήμερα δυστυχώς δεν επετεύχθη. Ευχόμαστε, το επιτελεσθέν έργο να μείνει, να έχει συνέχεια στο μέλλον δια της ευλογίας Θεού και όλοι να ΄χουμε μισθόν από Κυρίου”

Επιμέλεια: Νικόλαος Ζαΐμης – Ευγενία Δίτσα

Σε κλίμα συγκίνησης τελέστηκε σήμερα η Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι, με αφορμή την τριακοστή επέτειο από την ανάρρηση του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου στον Αποστολικό και Οικουμενικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως. Ήταν 22 Οκτωβρίου του 1991 όταν ο 51 ετών τότε Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος Βαρθολομαίος Αρχοντώνης εκλεγόταν παμψηφεί από την Αγία και Ιερά Σύνοδο 270ος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης.

ΔΕΙΤΕ – Ο μόνος 30ετούς διακονίας Πατριάρχης μετά την Άλωση

Αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία, τον Οικουμενικό Πατριάρχη προσφώνησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος, ο Μητροπολίτης Γουινέας κ. Γεώργιος ως εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, ο εκπρόσωπος του Πατριάρχη Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, ο εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου της Εκκλησίας της Κύπρου κ. Χρυσοστόμου, Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Χρυσόστομος, ο εκπρόσωπος της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ουκρανίας και ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, Υφυπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για θέματα Απόδημου Ελληνισμού, Ανδρέας Κατσανιώτης.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης στην ομιλία του, είπε:

«Ως πολύ το πλήθος της χρηστότητός Σου, Κύριε, λέγομεν, αρχόμενοι της φετινής επετειακής ομιλίας. Δοξάζουμε τον Άγιον τριαδικόν Θεό, διότι το άπειρο έλεός του ευδόκησε να φθάσουμε στον σπάνιο τούτον σταθμόν της πρωθιεραρχικής διακονίας προς την Εκκλησίαν και το Γένος», ξεκίνησε την ομιλία του ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, που χαρακτήρισε σταγόνα στον ωκεανό τα 30 έτη του μπροστά στην φλεγόμενη και μη καιόμενη βάτο της Οικουμενικής Πατριαρχίας. Σταγόνα στον ωκεανό, τον οποίον ούτε οι προκάτοχοί μας, ούτε ημείς διερχόμεθα αβρόχως ως ποτέ τον βυθόν ο Ισραήλ».

Θυμήθηκε με συγκίνηση τις απαρχές της Πατριαρχίας του, όταν ο προκάτοχός του, «καθαρός και ταπεινός Πατριάρχης Δημήτριος είχε κοιμηθεί και παραδοθεί στην αιωνιότητα» και ο ίδιος ειδοποιήθηκε από την Ιερά Σύνοδο ότι ήταν στη διάθεση της εκκλησίας ο φάκελος με τα ονόματα των υποψηφίων για τον οικουμενικό θρόνο. Η εκλογή του έγινε την ίδια ημέρα.

Όπως παραδέχθηκε, παρά την επί δύο σχεδόν δεκαετίες αδιάκοπη διακονία στο σεπτό κέντρο και την καθημερινή τριβή στα διοικητικά της εκκλησίας δίπλα στον σεπτό προκάτοχό του, καθώς και την πολυετή παιδαγωγία και δεξιά καθοδήγηση του δίπλα στον πολύ την σύνεση και την σοφίαν, πολύπειρο μακαριστό

Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος Μελίτωνα, που χαρακτήρισε ως μεγάλο στύλο της Εσταυρωμένης Μητρός Εκκλησίας, η εκλογή του του προξένησε φόβο και δέος.

«Είχαμε πλήρη συναίσθηση του βάρους της μακράς ιστορίας του ιερωτάτου θεσμού. Έφθανε στ' αυτιά μας η φωνή των προσδοκιών για το παρόν και το μέλλον, τόσο του αμέσου ποιμνίου της Αρχιεπισκοπής και του όλου εν Τουρκία πληρώματος όσο και των ανά την Οικουμένη προσφιλών τέκνων του θρόνου και μάλιστα της νέας γενεάς και αισθανθήκαμε ισχυρό ψυχικό κλονισμό». Ωστόσο, «είπομεν «Γεννηθήτω το θέλημά του Κυρίου» όταν είδαμε στα «σεβάσμια πρόσωπα των εκλεξάντων ημάς Αγίων αδελφών ημών τη διαβεβαίωση ότι θα βρίσκονται πλησίον μας, πρόθυμοι Συν-Κυρηναίοι εις την καθ΄ημέραν άρσιν του Πατριαρχικού Σταυρού, ευθείς την καρδίαν και φιλότιμοι συνεργάτες εις παν έργον αγαθόν […] καθώς και ότι θα είναι βέβαιοι συναντιλήπτορες εις πάσαν δυσκολίαν, πάντα πειρασμόν και κίνδυνον […]. Σκύψαμε με υπακοή τον αυχένα […] εκλήθημεν Θεόθεν να αναλάβουμε τις ευθύνες της Εκκλησίας και του Γένους και να προχωρήσουμε μετά του Αρχηγού της Σωτηρίας και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού από του Πραιτωρίου μέχρι του Γολγοθά και εκεί να συσταυρωθώμεν μετ' Αυτού δια την αγάπη των τέκνων, δια να βαστάσουμε τον Σταυρόν της Ιστορίας. […] (Το κάναμε) με χαρά και φόβο, με οραματισμούς και ελπίδες, με προσευχή και προσοχή, με ολοκληρωτική παράθεση πάσης της ζωής ημών Χριστώ τω Θεώ και εμπιστοσύνη στην μητρική προστασία και βοήθεια και στις πρεσβείες του πρωτοκλήτου Αποστόλου Ανδρέου και των προκατόχων ημών όπως και του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και του Αγίου Γρηγορίου του θεολόγου και άλλων προκατόχων ημών».

Ο μόνος μετά την Άλωση Οικουμενικός Πατριάρχης για 30 χρόνια

Αψηφούντες τις θυελλώδεις συστροφές των περιστάσεων, αφορώντες μόνον εις τα ιερά συμφέροντα της εκκλησίας, προσπαθήσαμε φιλοτίμως και εν ευθήτιτι καρδίας ως υπηρέτης Χριστού και οικονόμος μυστηρίων Θεού να πράξομεν παν το δυνατόν για την ευστάθεια και την σύσταση της Εκκλησίας, για την φύλαξη της παρακαταθήκης, για την πιστή συνέχεια της παραδόσεως, για την διεύρυνση της Αγίας και Ιεράς ημών Συνόδου, για τη συντήρηση και των εξωραϊσμόν όλων σχεδόν των ιερών σεβασμάτων μας, για τον διαρκή ανεφοδιασμόν της ιεράς λυχνίας με έλεον νέων και προσοντούχων προσώπων προς διακονίαν των αναγκών του σεπτού κέντρου, δια την ανάστασιν πολλών πεπτωκυιών Μητροπόλεων σε διάφορα μέρη της χώρας, δια την επάνδρωση και εύρρυθμον λειτουργία και ανάπτυξιν των Μητροπόλεων του θρόνου, δια την ευκαιριακή λειτουργία και άλλων σεβασμάτων, για την ανάδειξη των νέων αγίων των ημερών μας, δια την σύσφιξιν των δεσμών των κατά τόπους ορθοδόξων εκκλησιών, δια την πραγμάτωση του ονείρου της Οσίας και Μεγάλης Συνόδου, δια την δι’ εκδόσεων

τόμων, δια την επίλυση προβλημάτων αδελφών εκκλησιών, δια την επείγουσα
ετωπίσεως της κοινωνικής
του Παναγίου Ονόματος του
ην πίστην την Αγίαν, από το

Ο Παναγιώτατος εν συνεχεία διερωτήθηκε: «Τι επετύχαμε; Πόσα κατορθώσαμε; Ποία εξέλιξη και διάρκεια θα έχουν όλα αυτά; Ο Κύριος οίδε!».

Ακολούθως αναφέρθηκε στην πιο μεγάλης διάρκειας προσπάθειά του:

Η επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης μέχρι σήμερα δυστυχώς δεν επετεύχθη. Ευχόμαστε, το επιτελεσθέν έργο να μείνει, να έχει συνέχεια στο μέλλον δια της ευλογίας Θεού και όλοι να ΄χουμε μισθόν από Κυρίου.

Επικαλούμεθα το έλεος Κυρίου και λέγομεν: Κύριε, όπως Συ θέλεις. Συ οίδας, Συ γινώσκεις, Συ φιλείς την Εκκλησία σου και το Γένος ημών. Κύριε, και ενίσχυε την καρποφορία μας».

Στο τέλος, ευχαρίστησε όσους τον βοήθησαν στο έργο του καθ’ όλη την 30ετία,

ιδιαιτέρως δε τους Αρχιερείς και όσους ανέλαβαν συνοδικά καθήκοντα, λέγοντας: «Η δάφνη της νίκης δεν ανήκει μόνο στον αρχηγό».

Ο Εσπερινός της επετείου

Ο Παναγιώτατος δέχθηκε χθες στον Πατριαρχικό Οίκο τις ευχές των εν Τουρκία Ιεραρχών ενώ στην ομιλία του προς τα μέλη της Πατριαρχικής Αυλής επεσήμανε ότι όλα αυτά τα χρόνια έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να εντάξει στη διακονία της Μεγάλης Εκκλησίας φερέλπιδες νέους. “Σε εσάς, πεφιλημένα τέκνα, βλέπομεν το μέλλον της Εκκλησίας”, τόνισε.

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε χθες, Πέμπτη, 21 Οκτωβρίου, το απόγευμα, στον Πατριαρχικό Ναό, κατά τον Μ. Εσπερινό, με την ευκαιρία της αυριανής επετείου των 30 ετών από την ανάρρησή του στον Αποστολικό και Πατριαρχικό Οικουμενικό Θρόνο. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Σεβ. Μητροπολίτης Τιργκοβιστίου κ. Νήφων, εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Ρουμανίας, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Τερνουπόλεως και Κρεμενέτσκ κ. Νέστωρ, εκπρόσωπος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, Ιεράρχες του Θρόνου, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές και πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Ευχές από τους εν Τουρκία Ιεράρχες και την Πατριαρχική Αυλή

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος δέχθηκε στον Πατριαρχικό Οίκο τις συγχαρητήριες ευχές της εν Τουρκία Ιεραρχίας, και ακολούθως των μελών της Πατριαρχικής Αυλής, υπό την ηγεσία του Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Θεοδώρου, ο οποίος στην προσφώνησή του σημείωσε:

“Η Πατριαρχική Σας Αυλή, η οποία ηλεήθη από Θεού να διακονή υπό τας Υμετέρας εντολάς κατά τας ιστορικάς και ανεπαναλήπτους ταύτας ημέρας, καθ’ ας συμπληρούται τριακονταετία όλη από της, ελέω Θεού, παμψηφεί εκλογής της Υμετέρας Σεπτής Κορυφής εις τον Πάνσεπτον της Οικουμένης οφθαλμόν της Εκκλησίας ίσταται μετά δέους και εν Κυρίω καυχήσεως ενώπιόν Σας. Το Φανάριον, ενδεδυμένον στολήν λαμπράν και επιφανή, δοξάζει τω Κυρίω ορατών τε πάντων και αοράτων διά το είναι Υμάς εκείνον τον Πατριάρχην, ο Οποίος ωδήγησε το νοητόν της Εκκλησίας σκάφος από του Κ΄ εις τον ΚΑ΄ αιώνα. Το Φανάριον, σεμνύνεται διά τον Πατριάρχην του Γένους, Βαρθολομαίον τον Πάνυ, τον φιλόστοργον Πατέρα, τον ανύστακτον προνοητήν, τον ακατάβλητον πρόμαχον των πανιέρων ευθυνών του Αγιωτάτου, Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρονου. Βαρθολομαίος, Φανάριον, Βασιλεύουσα Πόλις συνθέτουν το τρίπτυχον της εγκαυχήσεως, αλλά ταυτοχρόνως και της βαρείας πνευματικής ευθύνης πάντων των υφ’ Υμάς διακονούντων, εν Κυρίω τέκνων Υμών, καθώς τούτο

το τρίπτυχον αποτελεί μέλημα, σκοπόν, ενδιαφέρον και προορισμόν της ανιδιοτελούς αγάπης και της αδιαμφισβητήτου αφοσιώσεως προς το Πανίερον Υμών Πρόσωπον αλλά και προς τα ιερά και τα όσια του ευσεβούς ημών Γένους”.

“Σε εσάς βλέπομεν το μέλλον της Εκκλησίας”

Στην ομιλία του προς τα μέλη της Πατριαρχικής Αυλής ο Παναγιώτατος επεσήμανε, μεταξύ άλλων, ότι όλα τα χρόνια της Πατριαρχίας του έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να εντάξει στη διακονία της Μεγάλης Εκκλησίας φερέλπιδες νέους, με εκκλησιαστικό φρόνημα, με μόρφωση και ανοικτούς ορίζοντες, ευσεβείς και ευφυείς, με φόβο Θεού και αγάπη για τον άνθρωπο, “οι οποίοι, αφού θητεύσουν εις το καθ’ ημάς Σεπτόν Κέντρον, θα κληθούν να συνεχίσουν το λειτουργικόν, αγιαστικόν, ποιμαντικόν και διοικητικόν έργον της Εκκλησίας, να συμμετέχουν εις τους διαλόγους με τον λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον καί τας άλλας θρησκείας, να αγωνισθούν διά την προστασίαν των δικαίων του Οικουμενικού Θρόνου, να

συνεχίσουν την παράδοσιν και τας παραδόσεις του, την ανοικτοσύνην και την καλήν μαρτυρίαν του εν τω κόσμω.”

Και ο Παναγιώτατος πρόσθεσε:

“Σε εσάς, πεφιλημένα τέκνα, βλέπομεν το μέλλον της Εκκλησίας. Ομολογούμεν ότι αυτήν την στιγμήν ατενίζομεν εν τω προσώπω υμών, και τους νέους όλου του κόσμου, οι οποίοι γνωρίζουν ότι θα αναλάβουν την ευθύνην διά την πορείαν της ανθρωπότητος, διά την πολιτικήν, τον πολιτισμόν, την κοινωνίαν και την οικονομίαν, την παιδείαν των αγαθών, την προστασίαν της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου, της ειρήνης και της αλληλεγγύης. Και τους βλέπομεν να αγωνιούν και να αγωνίζωνται διά να αποκτήσουν τα αναγκαία εφόδια, τα γνώσεις, τα δεξιότητας διά να κτίσουν το μέλλον.”

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου/ Οικουμενικό Πατριαρχείο

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

30 χρόνια από την ανάρρηση στον Οικουμενικό Θρόνο του Πατριάρχη Βαρθολομαίου – Ευχές με το βλέμμα στο μέλλον της Εκκλησίας

Βαρθολομαίος Α’: Από τη μαρτυρική Ίμβρο στην κορυφή της Ορθοδοξίας

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr